

Estructures intel·ligents, vives en si mateixes. Uns organismes pluricel·lulars on les cèl·lules són persones emissores i receptors alhora».

Segons el panelista, aquestes noves estructures ajudarien l'evolució d'Internet, ja que actualment la interactivitat és encara molt limitada. Gil la defineix com «un simple aparador en el qual només podem anar a veure coses». Aquest fet, sumat a la necessitat de fixar-se en les estructures comunicatives influeix determinantment en la dificultat de rendibilitat que actualment caracteritza a la xarxa. Perquè, segons el panelista, «ja no es tracta de produir continguts de manera diferent. Es tracta, precisament, de veure com es poden aconseguir uns volums de persones tan alts com els que té la comunicació de masses, però que a més estiguin interactuant amb tu i entre ells». Per a Gil, la interactivitat és la raó de ser de la producció de continguts a Internet. «Igual que el cinema fou cinema quan es va oblidar que era teatre plasmat en cinta, aconseguirem que aquest mitjà digital sigui una cosa no definida pel que va definir la comunicació de masses». Amb aquesta comparació reivindicativa acabà la seva intervenció Joaquim Gil.

Narcís Vives

Director d'Espais Telemàtics i assessor de comunicació de Cromosoma

Narcís Vives va centrar la seva exposició en la conjunció dels termes *educació* i *noves tecnologies*, que determinen quasi la totalitat de la seva activitat professional, ja que segons manifestà des de fa onze anys dinamitza projectes de comunicació telemàtica a les escoles, primer a escala local i després a escala internacional. Per a Vives, les noves tecnologies ofereixen moltes possibilitats a l'educació, tal com ho demostra la International Education and Research Network (IERN), una xarxa d'escoles que des de 1991 té com a objectiu promoure la comunicació multicultural en projectes d'acció d'escoles de diferents continents. Segons el panelista, «el treball en aquesta xarxa m'ha permès adonar-me de les dificultats, però alhora del gran potencial que suposa la comunicació. La xarxa és molt ràpida».

Una de les experiències que està desenvolupant Narcís Vives és sumar al binomi educació-xarxa les possibilitats que ofereixen els mitjans tradicionals de comunicació, en aquest cas, la ràdio. «Actualment a Catalunya Ràdio treballam amb la dinamització del "Fòrum de l'Educació", dirigit a pares i educadors de tot el món, on cada quinze dies es proposa un tema que és debatut a la xarxa i s'acaba en una hora de ràdio». Per a Vives, aquest projecte té un valor afegit: «En aquests moments és molt important aconseguir la integració dels mitjans».

Narcís Vives prefereix parlar de *web* en masculí com «un espai en el qual es poden fer coses» enfront de la denominació femenina, que es limitaria a l'ús periodístic de pàgina. Segons el panelista, «la xarxa s'erigeix com un

àmbit perfecte per a l'intercanvi educatiu i per al contacte entre els nens, per explotar». En aquest sentit, la productora Cromosoma, de la qual Vives és assessor de comunicació, ha decidit crear un web a partir del seu producte de més èxit, la sèrie televisiva *Les tres bessones*, i que actualment compta amb tres mil subscriptors. «Per a nosaltres, l'important és que als milions de nens que veuen la sèrie al món, però asseguts davant del televisor, en aquests moments amb un espai d'aquesta mena, els oferim la possibilitat que uns i altres puguin parlar, puguin fer amics, crear grups interessats en diversos temes», manifestà Vives, el qual definí la interactivitat com «un espai de participació o un tauler d'anuncis».

Marc Serra

Subdirector gerent de Zeta Multimedia

Marc Serra, com a representant del grup mediàtic Zeta Multimedia, va voler centrar la seva intervenció en l'àrea educativa multimèdia d'aquesta empresa, que es va iniciar el 1995 amb cinc títols i que el 1998 tenia ja quaranta productes i una facturació superior als 1.200 milions de pessetes. Serra va resumir així l'estratègia de Zeta Multimedia: «Nosaltres adoptem des del principi la figura del *republisher*; no reinventarem la roda. Si hi ha un bon producte fora o aquí, el comercialitzarem». El seu mercat potencial, Espanya i Amèrica Llatina, durant aquests quatre anys ha absorbit ja més de dos milions i mig de CD-ROM, «la qual cosa ens posa en una posició de liderat de l'edició multimèdia tant a Espanya com a Amèrica Llatina», manifestà Serra, el qual reconeix la importància d'unir el mercat de negoci amb l'element lingüístic comú.

Per a Serra, el cas llatinoamericà és exemplar quant a la rapidesa amb la qual s'han introduït les noves tecnologies a l'aula. Segons el panelista, això es deu al fet que «presidents i ministres d'aquests països tenen molt clar que és l'única forma que els seus estudiants puguin arribar a ser competitiu d'aquí a cinc o deu anys. I en aquest sentit, tecnologia a l'educació és igual a oportunitat». El constructivisme és la tendència clau en la introducció de les tecnologies a l'aula, segons Marc Serra, ja que «la tecnologia multimèdia el que permet a l'alumne és començar a construir a partir de diferents elements com ara pàgines web, CD-ROM o la seva pròpia creació». Serra responsabilitza els organismes públics espanyols del fet que l'aula hagi estat, i sigui encara, l'esfera més oblidada a la societat. Tot i que va apuntar que comença a haver-hi un interès per algunes institucions com passa a Catalunya. La banca nacional i internacional, en canvi, ha mostrat una major disposició en aquest camp patrocinant projectes en els quals Zeta Multimedia aporta continguts tant en línia com fora de línia. A Espanya, aquestes ajudes es resumeixen en els projectes Educalia i Infocolen, concretament aquest últim és